

מסורת הש"ס

[illegible]

הנהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

(גם) התנא ר' אליעזר אומר כי
השאת וכו' שהרי נזה מין
עלית ער ינחת דף על ערב
בתוס' ד"ה ערל וכו'.

שינוי נוסחאות

נישו על כד טמא. ונעמא כנגעיהו
 כשר היה והיו פסול דס ושעיה כיו
 דשעיהו ליה נעמא ב' קדם לכן דלא
 כחאד מיבעי ליה ה"ה דמ' אר"י
 דרבה דפרש פונתייהו דר' אלעזר
 וריבן: **מסבירן**. את האדם מטומאת
 מת כאלו לא נעמא א: **ספרי דרש**.
 ונעמא נעמאחא בנת חזין עליה לפני טבילת
 נדהו וטובלה לשמי נעמאחא טבילה
 אחת שלא מאינו בטורה שהחקה
 לעבול לנדהה מחלה וקבלה האיה
 וטורה א: כשחטבוה רש מיכן ראה
 למי חטאת שנעמא חטאת האותן
 כדמפרש רבה ואולי: (א) ואמר רבה.
 ר' אלעזר שמצינא ראה מהאחא נדה
 שאינו דומה לו דליו נדה האיה
 ושומאחא בן קורן כחאד וזין ו:
 ראה נעמאחא בן קורן הויח: אלא
שאמר בשעת רבי עקיבא רבו.
 דאמר כל הטומאות מטמאין מי חטאת
 העבירין על אורי א: הלכן נעמאחא המיס
 שחטבוה על חור הנה והואה לא
 הוא עד שנגעו המיס כבשרה:
חזן לתנור. שהיה התנור פתוח
 ככותל חזון כפותל וכו לגין והאדם
 עומד חזן לתנור כלומר הלכן מי
 התנור שהתנור מפסיק בינו לבין
 הכותל: **אסעברא כלי**. של מי
 חטאת: **והעבירו ע"פ הסנור**. על
 אורי של פת הנזירה פיה למעלה:
 ונטל הלגין. של מי חטאת
 ונמסכת פרה חנין לה ומעלה היא
 למי חטאת: **אפיסיה אפי** גרסינ:
 מודה ר' עקיבא. אפי' שחנק
 לבגין של מי חטאת מודה הוא בזהא
 שהעבירה כו' שהיה מזה על האדם
 ותנור טמא מפקינן ועברה האיה
 על פי התנור: **המלעג כלמטה**.
 חצולת כנגעיהו: **א"ל ושא** כל
 המהילים לאיחוי אכן המנועמא.
 אלמא בזהא נדה ליטא למימר לרבי
 עקיבא שנכחה למעלה דר' ר' ר' ר'
 הנה נעמאחא: אלא אמר אבי ר' דמי
 אפילו כמי חטאת לאו כמותה דמי.

אלא לעצן לגין הוא דגור רבי עקיבא
דקין דנפק מרדו נפק לגמרי ואין
דנין עומא דקדומא. כגון מי שחטא
תמשיג: רבי אלעזר סבר דנין ורסן
הא דלרבי אלעזר אין עטין כיוס דר
ובדמפרק ^מ אבי ולא אמרין אליבא דר
לפני הודע לו: דבוי עמא אין דנין.
להאזות וכי נפלה הווא קמייתא עלא
להלסיס חסורא אלאהי מי שחטא שטמ
ולאס לחיק מיעו עומא דקדומא

עקיבא ח' ורבי שמעון פליגי בהאי פסא
בהניס יאכל אוסה (ויקרא ו'): אוסה
לקמן במתניחין (דף ע"ה): **מתני'** יתי
ובפרק בית שמאי (לעיל נ"ט) תרגומא
יבוס. וטעמא מפרש בגמרא: הכי
שנקבל כלי כו'. ובגמרא סא (ע"ב)

דם חטאת פרק אחד עשר זבחים

צג.

למאן כיון דבעידנא דנפול עליה אכתי
 נוסע: מדקא מיבעי ליה הכי, מכלל
 דהיכא דפסול דם וטבילת בגד באין
 נ"מ: ודקא מפרץ אכ"י. למילתיה

מִי הַמָּאָה שֶׁנִּשְׁמָא מִסְחָרָן. וְהִנֵּה
אִיכָּא לָהּ גִּזְרֵי שְׁלָא יַעֲבִיר אִדְם
מִנִּי מַעֲלָה וְאִפְרִי מַעֲלָה גַּבְהֵי וְכַסְפִּיהָ
מִתְכַּסֶּה בְּהִדּוּ כְדִלְוִיָּהּ בִּימֹת סָרָה
הִלָּשָׁה שְׁלֹם (דף קטז: ע"ב) וְכַלְכָּלָהּ (ס"ג)
וְיִצְרָל דִּהֶמֶס קוֹדֶם קִדּוּשׁ וְהִכָּה לְאַחֵר
קִדּוּשׁ א': ב' צִיּוּן מִן הַצִּוָּר עַל
הַבְּנֵי אֵין מִקֵּץ חִיבוֹת. מִרְשָׁא לֹא
שִׁמְעִין דְּלוֹה לְחִיבָה הִכָּה שְׁלֵמִי
מִשּׁוֹם דִּנְכֵּה אֲחִתּוֹ:

עומד חוץ לתנור ושרץ בתנור
 פ' תנור ר"ע משמא וחכמים
 דמי ורבנן סברי לאו כמנה
 אה שהעבירה על ^ו כלי חרס
 שאין לך דבר שמשמא
 ואהילין לאיתויי אבן המנוגעת
 א קמפלגי דרבי עקיבא סבר
 ה רבי עקיבא כהזאה קיוו ^ו
 ור אביי בדנין טומאה כדומה
 א ציר דנין ^ו טבא אמר דכ"ע
 ה הריכה שיעור ומצטרפין ^ו

את פסולה כו' ת"ר יימרמה
היה לה שעה הכושר ונפסלה
ונפסלה אין דמה מעון כיבוס
כיבוס מאי טעמא דרבי שמעון
שעה הכושר ו' ורבי עקיבא א'
שים קלים אין מעונין מריקה
ר על הבגד אינו מעון כיבוס
הרצפה ואספו אין מעון כיבוס
להואה: גמ' ית"ר יכול ניתן
שקר זה לא אמרתי לך אלא
יבן וכן היסוד ואין מעון
הן: נשפך^א על הרצפה כו':

[illegible]

ביום ואין טעון כיבוס אלא כיבוס
גמ' בראוי להזאה. שנתקבל בנ' לי
הא

י בר חמא מר"ב חסדא נ"תו
אמרו רב הונא בריה
דקמיבעיא ליה הכי ש"מ *
הכושיר ונפסלה אין דמה
בוה אחר זה אבל כבת אחת
לא שגא א"ל פלוגתא דר"א
דרבנן וכדא מתריץ אבי
עור אמר מן תמאת ששמואל
גדה מזין עליה ו אמר רבה
ע רבו אמרה דאמר העברת

קוף ממא כמנח דמי דתנן
לון ונמל את הללן והעבירו
פליגי דר' עקיבא סבר כמנח
אבי מודה רבי עקיבא ב
סב ולמושב ממא שריא דמלו
כא כות מן זמח ושאר כל
דכ"ע לאו כמנח דמי והכא
ח ורבנן סברי לא גורין וס
אלעזר ורבנן כמאי קמפילגי
הה שעה קמפילגי מ"ס דנין
בהא קמפילגי דר"א סבר
ברי הואא אין צריכה שיעור
א מרס פסולה ר"ע אומר
ס לא היתה לה שעת הכושט
דז"ז זה ואחד זה אין דמא מעון
תיב מרמה חד להיכא דהיתה
מרומה ור"ש למעמיה דאמר
מרומה: מרתני עיניהו מן הצ
יסוד אינו מעון כיבוס גנשפך
כלל דם שנתקבל בכלי ורא
הבנא רס מעון כיבוס מן
הניא איך יכול יתנו מל
שר זיה פרט לזה שכבר ה

ד' האיר דרך הענברו אלל בהואה שא
רבי אצטור. דמייח ראייה למתלים
שמומחה שפוזוה אלל כנון הוואה
יחוו דס חטאת על כנז עומא דרבינע
שמומחה שפוזוה מתלה ורעננ לא ד
הוואה ימייח משוס דלביי תלמידו הווא ולי
דומה שמומחה ¹³ קדומה יליף דרבי
הוואה ווע"ג שטעמאח הוואה הראשונה
ורעננ סכרי אין הוואה נרד שפוזו
שפוזוה שפוזוה הווא: מורס. מעטעל
שפוזוה קאמו: כסוי אופה. במריה קדקל
קאמו שפוזוה קאי דלדמירין קאמן
שפוזוה שפוזוה שפוזוה שפוזוה

לֵי: נִשְׁפָּךְ עַל הַרְלֶסָה. מִזְוֹרָה בְּהֵמָה

עין משפט
נר מצוה

א א מ"ח מלכות משה
הקדמות הלכה ט:
א ב מ"ח מלכות משה
לדומה הלכה ג:
יב ג ד מ"ח מ"ח שם הלכה:
יג ה מ"ח מ"ח מלכות
המלך הלכה ג:
יד ו מ"ח מ"ח הלכה ו:
טז ז מ"ח שם הלכה (ד) (ו):

תורה אור השלם

1. כל אשר יגע בבשרה יקח
ואשר יהי מוקדה על הכבד
אשר יהי עליה תבגס במקום
קדש; ויקרא ו, ב

2. כל יקר בבהמים יאכל אתה
קדש קדשים הוא;
ויקרא ו, כב

3. כל אשר יגע בבשרה יקח
ואשר יהי מוקדה על הכבד
אשר יהי עליה תבגס במקום
קדש; ויקרא ו, ב

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]